

ANGELUS

1. neděle postní
9. březen AD 2014
číslo 10.
ročník IX.

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

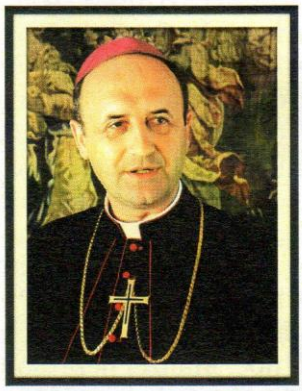
Vyslyším ho, až mě bude vzývat, budu při něm v tísni, zachráním ho a oslavím, nasytím ho dlouhým věkem.

(Žl 91,15-16)

1. čtení: Gn 2,7-9; 3,1-7 2. čtení: Řím 5,12-19 Ev.: Mt 4,1-11

Žalm 51 **Smiluj se, Pane, neboť jsme zhřešili.**

Pastýřský list pro první neděli postní 2014

Drazí bratři a sestry, milé děti,
už máme za sebou několik měsíců Roku rodiny. Pokud jste přijali mou adventní výzvu, udělali jste v rodinách společnou zkušenost s modlitbou, se společným otevřením se Bohu. O Vánocích jsme přidali cvičení vzájemné lásky. Modlitba nás otevírá pro Boha a Boží láska, kterou si navzájem darujeme, umožňuje zkušenost Boží blízkosti, radostnou vánoční atmosféru po celý rok. Nyní jsme vstoupili do doby velkého postu, kterým se připravujeme na Velikonoce, na dar vykoupení. Z první knihy Mojžíšovy jsme slyšeli o prvním hříchu, o největší katastrofě lidských dějin, kdy člověk neposlechl Boha, ba jednal, jako by Boha nebylo, jako by ho nepotřeboval. Sám si začal hrát na Boha, který rozhoduje o dobru a zlu. Lidé pak brzy poznali, že život bez Boha je životem bez lásky a bez naděje. Život v hříchu bere svobodu i radost, dokonce zatemňuje rozum, takže člověk spoutaný hříchem jedná nerozumně a škodí sám sobě i těm, které má rád. Tu zkušenost má každý z nás, v malém či velkém to známe z našich rodin i z celé společnosti. Kolik rodinných tragédií začalo hloupým hříchem, který přivolával další hříchy a spoutával srdce, oslaboval vůli a vedl k špatnému rozhodování? Lidská vina však probudila Boží milosrdenství. Kristus přišel jako Zachránce a velmi draze za nás zaplatil. Sám nevinný umírá jako smírná oběť na kříži, zrazený, opuštěný, odepsaný jako vyvrhel bez práva na lidskou čest. Takovou cenu chce Kristus dobře využít. Touží odpustit každý hřích a uzdravit každé duchovní zranění. Naše viny přitahují jeho uzdravující milosrdenství. Ukažme mu svá zranění, aby je uzdravil. Dejme si práci a najděme všechna svá pochybení, abychom je nechali uzdravit. Všimněme si i těch chyb, které zranily vzájemné vztahy v rodině, nebo kterých jsme se dopouštěli společně. Když manželé otevřou evangelium a nechají na sebe působit Kristovo živé slovo, jejich sebedůvěra se rychle vytratí. Buď knihu odloží,

nebo dojdou k přesvědčení, že hřeší, a začnou dělat pokání. To znamená: odvrátí se od pouze lidských hodnot, které je ovládají, a obrátí se k Bohu. Protože se jim to nedaří, nemohou být na sebe pyšní; budou se proto obracet na Krista Spasitele a dovolávat se jeho milosrdné lásky. K tomu potřebují odvahu, protože obyčejně se bojíme, že evangelium naruší naše pohodlí. Když překonáme námitky, odpor a strach, sejdeme se v pokoře před Spasitelem a společně zakusíme dotek Boží lásky, zázrak uzdravení. Postní doba zve celé rodiny k přijetí svátosti smíření. Připravte se na ni společně! A nezapomeňte se omluvit i jeden druhému dřív, než půjdete ke zpovědi. Bude to možná těžké, ale pak budete moci jeden druhého vidět úplně nově. A pak: co odpustíte, už nikdy nepřipomínejte. Ani Bůh nepřipomíná, co odpustil. Komu je odpuštěno, je čistý. Přesto může být někdy těžké milovat druhého, když vidíme jeho opakované chyby. Svatá Terezička říkávala: Nemůžeš-li milovat člověka pro jeho zlobu, miluj Krista v jeho srdci, který tam trpí jeho zlobou. Potěš Krista tím, že poneseš jeho bolest tiše s ním. Zdá se ti někdy, že jsi už miloval dost, a chceš přestat? Podívej se na Ukřižovaného. On sice umírá, ale hřích ho nepřemohl. On miluje až do posledního dechu, modlí se za odpuštění pro ty, kteří ho ukřižovali. Ještě dýcháš? Tak miluj. Myslíš, že to máš těžké? Na kříži to bylo těžší. Od Roku víry je snad v každé naší rodině kříž. Využij každého pohledu na kříž k povzbuzení své lásky. Řekni Ukřižovanému, že se mu chceš aspoň trochu v lásce podobat, a popros ho o pomoc, o schopnost dál milovat. Kdo se dnes rozhodne, že už miloval dost, rozhodl o smrti lásky. Zítra se už jen smíří s tím, že nemiluje. V čem spočívá usmíření? Základním krokem je: nerozhodnout se nemilovat. Chybu přiznat před manželem, manželkou (u chyb neznámých je to trochu jinak), odsoudit se a požádat o odpuštění. Takový projev pokory je velkým důkazem lásky. Někteří si od svatby umínili, že neusnou bez usmíření, protože na tom závisí budoucnost jejich lásky. V jedné takové rodině se stalo, že po třech letech manželka odmítla dát manželovi polibek na dobrou noc. Manžel beze slov klekl k posteli a začal růženec. Byl přesvědčen, že situace je vážná. Žena věděla, že by byl schopen se modlit celou noc. Třetí desátek ho už dokončit nenechala. Manželé se v době začátku své lásky domnívají, že jejich láska je silná a nezranitelná. Po čase svou domýšlivost musí přiznat. Ke své lásce totiž potřebují Boha. Bez něho se zlu neubrání. Bez něho si svá selhání lásky nebudou umět dlouho odpouštět. V Roku rodiny chceme nejen udělat něco pro rodinu, ale chceme se snažit společně jako rodina. Manželství je příležitost jít k Bohu společně. To také znamená nést společně naše kříže. Jak říká apoštol Pavel: Neste břemena jeden druhého. Rodina patří k sobě. I závod o věčnou spásu běží rodina společně jako tým. Proto jeden druhému pomáhá, povzbuzuje, ulehčuje, když je potřeba. Silnější táhne svým příkladem ty slabší, aniž by se vyvyšoval. Drazí manželé, rodiče i děti, vstupme společně do postní doby, pomozme si navzájem na cestě ke svatosti. Nic nevzdávejme proto, že jsme slabí. Kristus nabízí pomoc. Najděme všechny své rány a ukažme je Božímu milosrdenství. Odpuštění přináší naději. A pohled na kříž ať nás vždy povzbudí k lásce, která je věrná, která miluje až do konce, která se nevzdává. Nelekejme se, když přijde pokušení. I Krista pokoušel ďábel, když se čtyřicet dní jen modlil a postil. Ďábel

nepokouší ty, kteří jsou už jeho. Zato doráží na ty, kteří se rozhodli vydat se za Kristem. V pokušení zůstaňme klidní, ale rozhodní. Pokaždé opakujme jako Ježíš na každé pokušení své jasné NE. Buďme jistí, že Bůh je nesrovnatelně silnější než celé peklo. S jeho pomocí zvítězíme. Jeho milosrdenství je zárukou naděje. Kráčejme společně postní dobou k velikonočnímu vítězství. Denně na Vás myslím v modlitbě a každému z Vás žehnám.

+ Jan Graubner

KOUTEK PRO DĚTI

27. Faraón udělal z Izraelitů své otroky, kteří museli těžce pracovat

Z Izraelitů se stali otroci. Museli těžce pracovat. Faraón dokonce nařídil, aby všichni narození izraelští chlapci byli usmrceni.

Všichni izraelští muži, staří i mladí, pracovali jako faraónovi otroci. Byla to práce těžká a špinavá. Museli kopat hluboké a dlouhé kanály, budovat silnice a stavět domy. Faraón nařídil, aby postavili dvě velká města, o kterých se bude mluvit široko daleko, jak jsou krásná a slavná. Za tím účelem byli Izraelité přinuceni vyrobit celé hory cihel. Jedni otroci vybírali na březích řeky Nil těžké hliněné bahno, jiní je odnášeli na zádech v těžkých nádobách k jiným otrokům. Ti z bahna dělali cihly. Aby byly cihly pevnější, míchali do bahna slámu. Další otroci cihly sušili na slunci nebo vypalovali ve velkých pecích. Hotové cihly pak otroci odnášeli na staveniště, kde časem vyrostla obrovská pyramida. Otrok, který nemohl unést těžký kámen nebo si chtěl odpočinout, dostal ránu od egyptských dozorců, kteří stáli Izraelitům za zády s holí a bičem.

Jenže čím hůře se s Izraelity zacházelo, tím více se jim rodilo dětí. Faraón dostal znovu strach. Když nevyšel první plán, vydal jiné nařízení. Svolal všechny porodní báby a přikázal jim: „Když se některé izraelské ženě narodí miminko a bude to chlapec, usmrťte ho. Bude-li to děvče, ať zůstane naživu." To byl hrozný rozkaz! Porodní báby ale faraóna neposlechly. Věděly, že to není dobré nařízení. Raději poslouchaly Hospodina a nechávaly chlapce naživu. Faraón se proto velmi rozzlobil a poručil všem Egypťanům: „Každého chlapce, který se narodí Hebrejům, hoďte do řeky Nil, děvčata nechtě naživu!" Faraón si myslel, že tentokrát už na Hospodina vyzraje. Je pravdou, že Izraelité se měli skutečně zle, museli těžce pracovat jako otroci a báli se, co s nimi bude. Hospodin to však všechno viděl a slyšel. Faraón je trápil a pronásledoval, ale Hospodin je chránil a dával jim sílu, aby vydrželi. Měl dokonce připravený plán k tomu, aby všechny Izraelity vysvobodil z otroctví a vyvedl z Egypta do země Kanaán. O něm si začneme povídat příště.

Být otrokem je něco zvláštního. S otrokem zachází jeho pán jako se svým majetkem. Otrok musí poslouchat na slovo rozkazy svých nadřízených, musí těžce pracovat bez dostatku jídla. Nemůže si skoro nikdy odpočinout. V naší zemi otroctví není. Máme velké štěstí, protože v některých zemích i z dětí dělají otroky, kteří musejí chodit do továren, obsluhovat v domácnosti. Majitelé si s nimi mohou dělat, co se jim zamane. Musíme se za ně moc modlit.

Církev se směje

Učitelka se nedopatřením dostane do pekla. Bloumá, rozhlíží se, nakonec si zaleze do koutka a pozoruje cvrkot, až ji tam najde při kontrole Lucifer: „Proboha, ženská, co tu děláte, tohle je nějakej renonc, vy přeci patříte do nebe. Tohle je peklo." „Peklo? A já myslela, že to je velká přestávka."

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 9. 3. do 16. 3. 2014

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 9. 3. **1. neděle postní**	**Hustopeče**	**8:00**	Za † Františku Zemánkovou a živou rodinu
	Černotín	**9:30**	Za † Vojtěcha Hendrycha při nedožitých 70 narozeninách, živou rodinu a dvo
	Bělotín	**11:00**	Za † rodiče Václava a Marii Dvorské a živou rodinu
	Hustopeče	**14:00**	*pobožnost Křížové cesty*
Pondělí 10. 3. *sv. Jan Ogilvie*	**Špičky**	**16:30**	Za † Miladu a Josefa Vaculovy a dvo
Středa 12. 3. *sv. Kvirin*	**Černotín**	**16:30**	Za † rodinu Kajnárkovu a dvo
Čtvrtek 13. 3. *sv. Patricie*	**Bělotín**	**16:30**	Za živé a † farníky
Pátek 14. 3. *sv. Matylda*	**Hustopeče**	**16:00**	*pobožnost Křížové cesty*
		16:30	Za † Miladu Kalichovou a živou a † rodinu Kalichovou, Hajdovou a Vágnerovu
			Za † Emílii a Annu Garaiovy
Sobota 15. 3. *sv. Longin*	**Černotín**	**17:00**	Za živou a † rodinu Ryparovu a Humplíkovu
Neděle 16. 3. **2. neděle postní**	**Hustopeče**	**8:00**	Za Františka Hajdu, dvoje rodiče a živou rodinu
	Špičky	**9:30**	Za † Josefa Kundráta, otce a živou rodinu
	Bělotín	**11:00**	Za † Anežku a Josefa Hošťálkovy
	Hustopeče	**14:00**	*pobožnost Křížové cesty*

Ohlášky:

- Křížové cesty v Porubě a v Miloticích budou bývat v neděli ve 14^{00} hod.
- Zkouška malé schóly proběhne ve čtvrtek 13. 3. v 16^{00} hod. v muzikantské zkušebně.
- Svátost smíření v Hustopečích bude v pátek od 15^{30} do 16^{00}, kdy začne křížová cesta.
- Obnova Život v Duchu Svatém podle P. Ernsta SIEVERSE, W.V. bude probíhat v 14 denních cyklech. Sejdeme se v pátek 14. 3. v 19^{00} hodin na faře v Hustopečích. Vítání jsou všichni, kdo chtějí proměnit svůj život s Bohem.

Tel. na faru: mobil: **733 741 614** a stabil: **581 626 040**

Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.